

ת"פ 28914/05/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד פרסטיג'ס לינן בע"מ, מחמד מאדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28914-05-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
פרסטיג'ס לינן בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד ענבר
וינשטיין

המאשימה

נגד

1. פרסטיג'ס לינן בע"מ
2. מחמד מאדי ע"י עו"ד ערן חסיד

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשמת מס' 1 (להלן: החברה) היא חברה, אשר עסקה ביבוא בדים וחדלה מלפעול בחודש מרץ 2013.

בחודש יולי 2013 נרשם נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) כבעל מניותיה של החברה ומנהלה, ללא ידיעתו של בעליה האמיתי של החברה.

בתקופה שבין חודש אוגוסט 2013 לחודש דצמבר 2014 הוציא הנאשם 116 חשבוניות מס של החברה לשלושה עוסקים שונים, אשר סכום המס הכלול בהן הוא 5,947,027 ש"ח מבלי שהחברה ביצעה עם עוסקים אלו כל עסקה.

על מנת שלא לשלם מס כנגד החשבוניות הפיקטיביות אותן הוציא הנאשם, הוא ניכח בדו"חות התקופתיים של החברה מס תשומות בגובה 5,947,027 ש"ח, מבלי שהיו לו נגדן חשבוניות מס כדין.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם ב- 116 עבירות של הוצאת חשבוניות מס שלא היה רשאי להוציא, בניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין על מנת להתחמק מתשלום מס ובהגשת 12 דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס.

להשלמת התמונה אבהיר, כי החברה לא הורשעה בעבירות, שהרי גם על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נרשם כמנהלה של החברה בכזב, ללא ידיעתו או הסכמתו של הבעלים, ועל כן הודיעה המאשימה כי היא חוזרת בה מאישום בעניינה של החברה.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, לסכומי המס הגבוהים הכרוכים בהן, ולכך שהמחדלים לא הוסרו. לאור אלה ביקשה לקבוע מתחם עונש שבין 30 חודשי מאסר ועד 60 חודשים ולהשית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר וקנס כבד.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם שימש "חותמת גומי של אחרים" אשר ניצלו את מצוקתו ולמעשה הוא קורבן בפרשה זו. לדבריו הנאשם חסר כל ידע ותחכום, לא הוא שהגה את התכנית ולא הוא שגרם נזק. עוד טען, כי סכומי המס מושא כתב האישום אינם חריגים ואינם גבוהים במיוחד.

לענין העונש טען ב"כ הנאשם, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות, בין אם מדובר בעונש הנמצא בתוך המתחם בין משיקולי שיקום.

מתחם העונש

ראשית, המסגרת העובדתית:

הנאשם הפיץ חשבוניות מס פיקטיביות של החברה בסכום מס כולל של כמעט ששה מיליון ש"ח, באופן שאפשר למקבלי החשבוניות להתחמק מתשלום מס אמת. כנגד החשבוניות הפיקטיביות אותן הפיץ הנאשם, הוא ניכה בדו"חות החברה שלא כדין תשומות בסכום כולל של כמעט ששה מיליון ש"ח, על מנת שלא לשלם מס כנגד החשבוניות אותן הפיץ. הנאשם פעל בצורה שיטתית ומאורגנת לאורך תקופה של למעלה משנה, וגרם לקופת המדינה נזק כספי עצום, אשר עד היום לא הושב.

התקשיתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, כי הנאשם נפל קרבן לאחרים אשר ניצלו אותו, וכל חלקו היה ששימש "חותמת גומי" או איש קש בעבור אותם אחרים. בכתב האישום אין כל התייחסות לאנשים אחרים אשר הנאשם פעל עמם או בעבורם - והעובדות לפיהן יגזר הדין הן אלו שבכתב האישום בו הודה הנאשם או הוכחו בראיות. לא ניתן בשלב הטיעונים לעונש לטעון לעובדות שאין להן אחיזה באישום ולא הוכחו (אלא אם הוסכמו על הצד השני). אוסיף על כך, כי הטענות נטענו בעלמא, מבלי שב"כ הנאשם פירש מיהם אותם "אחרים" אשר ניצלו את הנאשם ובאיזה אופן עשו כן.

וגם אם הייתי מקבל את הטענה שהנאשם לא פעל לבדו אלא פעל יחד עם אחרים ובהנחייתם, אין בכך להפוך אותו לקרבנה של הפרשה, או לשה תמים שנקלע לעבירות שלא מדעת. ר' בהקשר זה רע"פ 4791/08 נפתלי כהן נ' מדינת ישראל:

"אף אם נקבל את טענת המבקש כי היה איש קש עבור אותו רבי אשר ניהל בפועל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תפנה האצבע המאשימה מה לו כי ילין על ש"תוכניתו" התגשמה"

ר' גם עפ"ג 51807-12-15, לטין נ' מדינת ישראל.

ומכאן למתחם:

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשם, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הציבורית. מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, אלו עבירות אשר הפתוי לבצען גדול וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש

עמוד 2

מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

לענין הערכים המוגנים, ר' למשל 3641/06, צ'צ'קס נ' מדינת ישראל.

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור."

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל ומכל בחינה שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריון המס ככל עבריון אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריון המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עבריון רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון הערכי והמוסרי שבעבירות מסים ולכך שאין הבדל ממשי בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו.

ר' בהקשר זה רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקה יא':

"יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, 'חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פסקליות' (ע"פ 4097/90 בורסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה" (ראו בנוסף: רע"פ 74/13 חלילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.4.2013); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 20.11.2013); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 10.7.2012)).

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר את מבצעייהן. הפסיקה שמה דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מעבירות אלו. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבות האישיות של העבריון יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 7964/13, יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (פסקה 9):

חומרתן של עבירות המס נעוצה בפגיעתן הקשה בערך השוויון, העומד ביסוד חובת תשלום המס. ההתחמקות הבלתי חוקית מתשלום מס אמת, מגדילה את עול המס המוטל על אזרחי המדינה, והיא פוגעת בקופה הציבורית. אין צריך לומר, כי באותה שעה, המתחמק ממס נהנה משירותיה של המדינה, הממומנים מכיסיהם של אזרחים שומרי חוק. חומרה זו היא שהביאה למדיניות ענישה מחמירה הנלווית לעבירות המס, ובמסגרתה יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של המבקש ולקשייו הכלכליים. ככלל, הרשעה בעבירות מס תגרור אחריה הטלת עונש מאסר מאחורי

סורג וברח לצד הטלתו של קנס כספי, אשר נועד לפגוע בכדאיות הכלכלית של ביצוע העבירות.

ר' גם רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013)[פורסם בנבו] :

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...] לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם [...]. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתתפות עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2259/16, חנוכיב.

לאור חומרת העבירות והנזק העצום שנגרם לקופת המדינה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנים וכן קנס כספי.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם בן 25, נשוי ואב לארבעה. אין לחובתו הרשעות קודמות.

לפני שירות המבחן הסביר הנאשם את מעורבותו בעבירות, בכך שהתבקש על ידי אחרים לפתוח חברה פיקטיבית ולהפיץ חשבוניות בעבור כסף, ובשל מצבו הכלכלי הדחוק נעתר להצעה המפתה.

שירות המבחן העריך, כי ברקע ביצוע העבירות עומדים תפיסה הרואה לגיטימיות בביצוע עבירות דומות, מצוקה כלכלית, קושי לעמוד בפיצויים ורצון למציאת "פתרונות קלים" למצוקה כספית. עוד העריך השירות, כי הנאשם אינו מקבל אחיות מלאה למעשיו וכי קיים חשש לשימוש בסמים ברקע.

מנגד, השירות התייחס לכך שמדובר באדם ללא הרשעות ואב לילדים וגורמים אלו יכולים לאפשר לו להשתקם. כמו כן השירות העריך, כי יש בהליכים המשפטיים כדי להרתיע את הנאשם.

השירות בחן את האפשרות לשלב את הנאשם בהליך שיקומי, אך נמנע מהמלצה בכיוון זה, שכן הנאשם אינו מכיר באחריותו למעשיו ואינו ערוך לטפל בבעיותיו. לאור אלה, המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם עונש מאסר שירות בעבודות שירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת העובדה כי מדובר בהרשעתו הראשונה.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עברייני מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס - ובתיק זה מדובר בסכום עתק, ששה

מיליון ש"ח, אשר נגרע מקופת המדינה ולא הושב.

אני ער לכך שבשל מצבו הכלכלי של הנאשם אין לו כל אפשרות לשלם את חוב המס - אך אין בכך כדי לגרוע מחומרת אי הסרת המחדל. ר' למשל רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חוב מס:

בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ 624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 217-218 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העברין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

ר' גם רע"פ 7773/16, חננאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.16, שם נפסק:

אציין, בהקשר זה, כי צדק בית משפט השלום בקביעתו כי את אי-הסרת המחדל מצידו של המבקש יש לשקול כשיקול רלוונטי לחומרה, ואין לקבל את הטענה כי אין לנתון זה כל משקל, אך בשל כך שאין ביכולתו של המבקש להסיר את מחדלו.

לאור האמור למעלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בצידו הנמוך-בינוני של המתחם.

המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות אינה קרובה לבטא את חומרת מעשיו של הנאשם ורחוקה מאוד ממתחם העונש ההולם. נתתי דעתי לבקשת ב"כ הנאשם לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקומו של הנאשם, ולא ראיתי לכך כל אחיזה בתסקיר או ביתר נסיבות המקרה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעים חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 2.7.17.
- ב. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 75,000 ש"ח או חמישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן כליאה ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום, כ' אייר תשע"ז, 16 מאי 2017, במעמד הצדדים.